

laatstgenoemde, die inmiddels zwanger was geworden, en bood haar namens de werkgeefster 50 gulden aan. Bij de betaling liet hij haar buitenshuis in het licht van een straatlantaarn voor ontvangst een door de advocaat van de werkgeefster geredigeerde verklaring tekenen ter algehele kwijting voor hetgeen zij in rechte van haar werkgeefster gevorderd had. De raadsman van de werkneemster was in deze schikking niet gekend.

Het college zag in de gedraging van deze dokter een handeling die het vertrouwen in de stand der geneeskundigen ondermijnt, voor de dokter te meer bezwarend, omdat hem een jaar tevoren in een dergelijk geval (waarvan verder geen bijzonderheden worden meegedeeld) een maatregel was opgelegd, en hij toen gewezen was op de gevaren van medisch-ethische aard, die gelegen kunnen zijn in het niet voldoende gescheiden houden van zijn positie als arts, met alle daaraan verbonden verplichtingen, van zijn maatschappelijk optreden.

De raadsman van de arts had twee verweren gevoerd. In de eerste plaats het minder fraaie, dat de kwitantie geen gevolg kon hebben, omdat klaagster, toen zij de verklaring tekende, een gehuwde vrouw was, en de bijstand van haar man bij deze rechtshandeling ontbrak. Het college wees dit verweer af met deze woorden, dat dit verweer „slechts” de burgerrechtelijke betekenis van de kwijting betreft, en de gedraging van de arts in het kader van zijn optreden als arts niet van karakter kan doen veranderen.

Het tweede verweer was, dat de arts niet als geneeskundige had gehandeld. Dit verweer werd door het college verworpen op grond, dat de arts huisarts van de werkneemster-klaagster was, en uit deze hoedanigheid zijn wetenschap betreffende het aanhangige geding tussen klaagster en haar werkneemster ontleende.

Niet alleen handelingen als geneeskundige, geneeskundige handelingen, maar ook handelingen van een geneeskundige niet als zodanig, kunnen vallen onder het bereik van de Medische tuchtwet, zoals een rechtspraak van 25 jaar leert.

REDACTIE

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

PHARMACOPEE-COMMISSIE

MEDEDELING XV

De Pharmacopee-Commissie brengt ter kennis van belanghebbenden:

- 1e. De artikelen *Gossypium depuratum* en *Tela* zullen niet in Ed. VI worden opgenomen.
- 2e. De beschrijving van deze artikelen, de formulering van de kwaliteitseisen en van de methoden van onderzoek, alsmede de maatregelen ter handhaving van de kwaliteit zullen op andere wijze worden geregeld.
- 3e. Met ingang van 1 november a.s. vervallen in het artikel *Gossypium depuratum* de eerste twee alinea's en in het artikel *Tela* in de eerste alinea de woorden „uit katoen vervaardigd” en de laatste alinea.

Groningen, 26 juli 1956.

Namens de Pharmacopee-Commissie,
T. HUIZINGA, *secretaris*

ADRESWIJZIGING GENEESKUNDIG INSPECTEUR VOLKSGEZONDHEID VOOR NOORDHOLLAND EN UTRECHT

Met ingang van 4 augustus 1956 zal het privé adres van de Geneeskundig Inspecteur van de Volksgezondheid voor Noordholland en Utrecht zijn: Joh. Verhulstlaan 9 te Heemstede, telefoon K 2500-36643. Het adres van de Geneeskundige Inspectie voor Noordholland en Utrecht blijft onveranderd: Kenaupark 3 te Haarlem, telefoon K 2500-20926.

Haarlem, 31 juli 1956

*De Geneeskundig Inspecteur van de Volksgezondheid
voor Noordholland en Utrecht,*

A. P. N. DE GROOT

INGEZONDEN

POLIOMYELITIS IN NEDERLAND

In het artikel van HOFMAN e.a.¹ werd een overzicht gegeven van de frequentie, waarin de verschillende typen van het poliomyelitisvirus in verschillende delen van Nederland gedurende 1955 voorkwamen. Een analyse van de gegevens toonde aan, dat het aantal gevallen van poliomyelitis in Noord-Brabant en Zuid-Holland begon toe te nemen in juni en dat de top viel in oktober, terwijl in Gelderland en Overijsel de stijging vroeger begon en het hoogte-

punt in september werd bereikt. Het bleek, dat de late top in Noord-Brabant en Zuid-Holland samenhang met een sterke toeneming van infecties door poliomyelitisvirus type 1, terwijl tegelijkertijd virustype 2 aan betekenis inboette. De gegevens doen het vermoeden rijzen dat er zich in oktober 1955 in Noord-Brabant en Zuid-Holland een epidemie van poliomyelitis type 1 aankondigde. Men zal in dit geval rekening moeten houden met de mogelijkheid dat na een latente fase gedurende de wintermaanden, in de zomer van 1956 een epidemische stijging zal volgen, waarbij infecties door virustype 1 zullen overheersen.

In verband met deze veronderstelling, leek het ons van belang enige gegevens over 1956 mede te delen. In het virologisch laboratorium van het St. Elisabeth-Ziekenhuis te Tilburg werden gedurende de voorafgaande weken tot heden 52 faeces-monsters van patiënten, die vrijwel allen uit Tilburg en omgeving afkomstig waren, virologisch onderzocht.

Kweekproeven werden ingezet in culturen van menselijk cervixcarcinoomweefsel („He La“-stam). Uit de ontlasting van 17 patiënten met een paralytische vorm van poliomyelitis werd in 15 gevallen poliomyelitisvirus geïsoleerd. Acht stammen werden gevonden bij lijdende aan een abortieve vorm van poliomyelitis en één stam bij een kindje met verschijnselen van sereuze of lymfocyttaire choriomeningitis. Te Leiden werd in 1955 een relatief laag percentage positieve faeces-monsters gevonden bij paralytische vormen. HOFMAN e.a.¹ zochten de oorzaak hiervan o.a. „in het feit, dat het materiaal uit vrijwel alle delen van Nederland werd ontvangen en meestal niet binnen de 24 uur het laboratorium bereikte“. Ongetwijfeld zal een intensiever contact tussen behandelend arts en laboratorium en een kortere afstand tussen beiden het virologisch onderzoek ten goede komen en zal deze factor ook van betekenis zijn voor de uitkomsten in ons laboratorium.

De 24 geïsoleerde stammen werden getypeerd met behulp van type-specifieke antisera, afkomstig van caviae, die met poliomyelitisvirus waren ingespoten. Het bleek, dat 22 stammen tot type 1 behoorden, één tot type 2 en één tot type 3. Het lijkt waarschijnlijk, dat virussen van type 1 thans in Noord-Brabant circuleren en dat voornamelijk deze virussen oorzaak zijn van de stijging van het aantal gevallen van poliomyelitis gedurende de laatste weken in dit gebied.

Literatuur: ¹B. HOFMAN, A. KRET, H. A. E. VAN TONGEREN en J. D. VERLINDE (1956) *Ned. T. Geneesk.* **100**, 2038.

Tilburg, St. Elisabeth-Ziekenhuis, 28 juli 1956

J. VAN DER VEEN

BERICHTEN

BUITENLAND

ENGELAND. — BLOEDGROEP EN MENSTRUATIE. Het is in de laatste tijd „fashionable“ geworden, zo schrijft de leider van een regionaal bloedtransfusiecentrum in de *British Medical Journal* (21 juli 1956, bl. 140), na te gaan of er enige relatie bestaat tussen de genetische eigenschappen, die door bloedgroepen worden vertegenwoordigd en de frequentie van allerhande ziekten. Hij probeerde het met een fysiologische verrichting en informeerde bij alle vrouwelijke „blooddonors“, jonger dan 25 jaar, naar de leeftijd, waarop zij voor de eerste maal menstrueerden. De uitkomst was negatief; tussen de gemiddelde leeftijden van O-, A-, B-, AB-, Rhesus-positief en Rhesus-negatief-groep bestond geen significant verschil.

FRANKRIJK. — HERINNERINGEN AAN A. A. PARMENTIER. Het tijdschrift *Voeding* (1956, bl. 210) wijdt een artikel aan de Franse apotheker ANTOINE AUGUSTIN PARMENTIER (1737-1813), die er veel toe heeft bijgedragen de weerzin tegen de aardappel te overwinnen. In 1953 organiseerde de „Société d'Histoire de la Pharmacie“ een „Journée Parmentier“, die besloten werd met een moderne herhaling van de propagandistische aardappelmaaltijden, die PARMENTIER aan zijn vrienden in het Hôtel des Invalides placht aan te bieden. In deze dagen werd ook een medaille met zijn beeltenis aan enkele verdienstelijke beoefenaars van de geschiedenis der farmacie uitgereikt. De Nederlandse apotheker Dr. P. H. BRANS te Rotterdam werd met het eerste exemplaar vereerd.

ITALIË. — RORSCHACH-CONGRES. Het derde congres van de „Société Rorschach Internationale“ zal 13 tot 16 september te Rome worden gehouden. Inlichtingen verstrekt de secretaris, Dr. A. FRIEDMANN, Chemin des Pêcheurs 6, Bienne (Zwitserland).